

Sygn. akt VU 218/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Przybyłko

Protokolant: Ewelina Cyrkot

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 4 stycznia 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 218/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 4 stycznia 2013r. odmówił J. K. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że zgodnie z art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1.01.1999r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy w ilości co najmniej 25 lat. Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki nabycia prawa do emerytury ustala się na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia „Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2).

Zdaniem organu rentowego J. K. nie spełnia wymienionych warunków, ponieważ nie udowodnił wymaganych 15 lat wykonywania prac w szczególnych warunkach.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony wskazując, że posiada staż pracy wykonywanej w szczególnych warunkach przekraczający 15 lat, a organ rentowy „prawdopodobnie” nie odjął okresu pobytu na urlopie wypoczynkowym natomiast „prawdopodobnie” odjął okres przebywania na zwolnieniu lekarskim. Wniósł o uchylene decyzji i przyznanie mu prawa do świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymując argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazał nadto, że na dzień 1 stycznia 1999r. wnioskodawca udowodnił ponad 30 lat okresów składkowych i nieskładkowych, 60 lat życia ukończył w dniu (...), nie przystąpił do OFE. Nadto podał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 14 lat, 11 miesięcy i 25 dni pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy uwzględnił wnioskodawcy okres pracy w szczególnych warunkach od 2 września 1983r. do 31 grudnia 1998r. z wyłączeniem okresów niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. urodził się (...)

Wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 30 lat, 3 miesiące i 2 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w dniu (...)osiągnął wiek 60 lat, nie przystąpił do OFE, udowodnił 14 lat, 11 miesięcy i 25 dni pracy w szczególnych warunkach.

Obecnie wnioskodawca jest zatrudniony w (...) sp. z o.o. w L..

W okresie od 2 września 1983r. do 31 grudnia 1998r. wnioskodawca był zatrudniony w (...)S.A. (...) w L. i wykonywał pracę: od 2 września 1983r. do 30 czerwca 1994r. przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym, (wymienione w wykazie A, dz. XIV, poz. 12), a od 1 lipca 1994r. do 31 grudnia 1998r. przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano – montażowe i budowlano – remontowe na oddziałach będących w ruchu (wymienione w wykazie A, dz. XIV, poz. 25). Okres ten wynosi łącznie 15 lat, 3 miesiące i 29 dni.

W okresach (od – do):

- 11-14.02.1992r., 2.03.1992r., 19-23.05.1992r., 17-18.09.1992r., 9-13.02.1993r., 5-25.04.1993r., 14-17.03.1994r., 6-9.09.1994r., 8-24.12.1994r., 1-31.01.1995r., 28-31.10.1996r., 30-31.12.1996r., 1-2.01.1997r., 23.01.-6.02.1998r., 20-22.05.1998r., 19-24.06.1998r. wnioskodawca przebywał na zasiłku chorobowym. Jest to okres łącznie **4 miesiące i 8 dni.**

d: - akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227) ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące

warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1.01.1999r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (co najmniej 25 lat dla mężczyzn).

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (ust. 2).

Zgodnie z art. 32 ust. 1a, pkt 1 przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991r. wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dacie wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca miał wymagane przepisem 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, nie przystąpił do OFE. Wiek 60 lat osiągnął w dniu (...).

Wnioskodawca natomiast, do dnia 1 stycznia 1999r. nie udokumentował wymaganego okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Zdaniem Sądu organ rentowy prawidłowo odliczył okresy niewykonywania pracy za które ubezpieczony pobierał zasiłki chorobowe w wymiarze 4 miesięcy i 8 dni.

Skoro więc, zgodnie z art. 100 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prawo do emerytury powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, to prawo wnioskodawcy do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach wobec braku wymaganego stażu (okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach) nie mogło powstać.

Wobec powyższego decyzja ZUS odmawiająca przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury jest prawidłowa, a odwołanie jako nieuzasadnione podlega oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.